

Εξάλλου, οι ίδιες οι βασικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνουν αρχές όπως η ελευθερία, το δικαίωμα και ο σεβασμός οιωνδήποτε θρησκευτικών, πολιτικών ή σεξουαλικών προτιμήσεων, καθώς και την απόρριψη των διακρίσεων για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

Με την έννοια αυτή, το νέο άρθρο 13 της συνθήκης του Αμστερνταμ προβλέπει τη δυνατότητα της εγκρίσεως, από το Συμβούλιο και, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, καταλλήλων δράσεων για την καταπολέμηση των διακρίσεων δια λόγους (μεταξύ άλλων) και σεξουαλικών προτιμήσεων. Ως εκ τούτου, τα απαράδεκτα αυτά γεγονότα απαιτούν σαφή και αυστηρή απάντηση από πλευράς των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και, ειδικότερα, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως πραγματικού θεματοφύλακος των συνθηκών.

Κατόπιν των ανωτέρω:

1. Μπορεί να αναφέρει η Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των επιθέσεων, από το 1995 έως σήμερα, κατά ομοφυλοφίλων, λεσβιών και τρανσεξουαλικών στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στο καθένα από τα κράτη μέλη;
2. Ποιές πρωτοβουλίες σκοπεύει να αναλάβει η Επιτροπή για την πρόληψη και την αποφυγή παρόμοιου είδους επιθέσεων;

Απάντηση της κας Διαμαντοπούλου εξ ονόματος της Επιτροπής

(3 Νοεμβρίου 1999)

1. Η Επιτροπή δεν διαθέτει τις ζητούμενες πληροφορίες.

Όσον αφορά την έλλειψη διακρίσεων λόγω γενετήσιου προσανατολισμού, η Επιτροπή το 1998 συγχρηματοδότησε μια έκθεση της Διεθνούς Ένωσης Λεσβιών και Ομοφυλοφίλων (ΔΕΛΟ) με τίτλο «Ισότητα για τις λεσβίες και τους ομοφυλόφιλους». Η έκθεση αυτή παρέχει μια ολοκληρωμένη επισκόπηση της νομικής και κοινωνικής κατάστασης των λεσβιών και των ομοφυλόφιλων ανδρών στα 15 κράτη μέλη. Η Επιτροπή διαβιβάζει αντίγραφα της έκθεσης στον αξιότιμο βουλευτή και στη Γραμματεία του Κοινοβουλίου.

2. Το άρθρο 13 της Συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 6α) εξουσιοδοτεί στο Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να αναλάβει κατάλληλη δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω — μεταξύ άλλων — γενετήσιου προσανατολισμού. Στερά από εκτενείς διαβουλεύσεις, η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει, στο εγγύς μέλλον, μια δέσμη μέτρων κατά των διακρίσεων με βάση το άρθρο 13. Τα μέτρα αυτά θα περιλαμβάνουν τη θέσπιση νομοθεσίας και ενός προγράμματος δράσης.

(2000/C 170 E/104)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1745/99

υποβολή: Isidoro Sánchez García (ELDR) προς το Συμβούλιο

(1 Οκτωβρίου 1999)

Θέμα: Μετανάστευση. Απομεμακρυσμένες περιφέρειες

Παρά την καλή θέληση που επέδειξε το Συμβούλιο κατά τα τελευταία έτη, όσον αφορά την εφαρμογή μιας ορθολογικής πολιτικής σε θέματα μετανάστευσης και χορήγησης πολιτικού ασύλου, παρατηρείται μία παράνομη μετανάστευση η οποία επιλέγει ως σημείο εισόδου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένες ιδιαίτερα απομεμακρυσμένες περιφέρειες, πλησίον της αφρικανικής ηπείρου, όπως συμβαίνει με τις Κανάριες νήσους.

Πώς σκοπεύει το Συμβούλιο να θέσει σε εφαρμογή την κοινοτική στρατηγική για τον έλεγχο αυτού του είδους της μετανάστευσης και, ενδεχομένως, ποιά επιχειρησιακά πρόγραμμα σκοπεύει να εφαρμόσει στη συγκεκριμένη μεθοριακή περιφέρεια;

Απάντηση

(7 Δεκεμβρίου 1999)

1. Η ερώτηση την οποία θέτει ο αξιότιμος βουλευτής αναφέρεται στις ενέργειες του Συμβουλίου σχετικά, αφενός με τους ελέγχους που ασκούν τα κράτη μέλη στα εξωτερικά εναέρια και θαλάσσια σύνορά τους και, αφετέρου στους λόγους φυγής και μετανάστευσης από ορισμένες αφρικανικές χώρες.

2. Τα μέτρα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των ελέγχων που ασκούν τα κράτη μέλη στα εξωτερικά ενάερια και θαλάσσια σύνορά τους έχουν αναπτυχθεί κυρίως στο πλαίσιο του Σένγκεν και έχουν ήδη ενσωματωθεί στο κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του μστερνταμ. Μολονότι τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο παρακολουθεί την αποτελεσματική εφαρμογή τους στα αρμόδια όργανά του. Έχουν ληφθεί, π.χ., πρακτικά μέτρα για την καταπολέμηση της παράνομης μεταναστευσης από τον αέρα και από τη θάλασσα, σε συνεργασία με ορισμένες αφρικανικές χώρες, με βάση την απόφαση της εκτελεστικής Επιτροπής του Σένγκεν της 18ης Μαΐου 1998 σχετικά με τη συντονισμένη τοποθέτηση ειδικών επί των εγγράφων.

3. Εκτός από το κεκτημένο του Σένγκεν, αναπτύσσονται επίσης πρακτικά μέτρα αυτού του τύπου για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της, με βάση το προϊσχύον κεκτημένο, ειδικότερα την κοινή θέση της 25ης Μαΐου 1996 σχετικά με τις αποστολές ενίσχυσης και πληροφόρησης που γίνονται πριν από τα σύνορα (EE L 281 της 31.10.1996). Τα μέτρα αυτά, ωστόσο, τα οποία θα συντονίζονται στο πλαίσιο των αρμόδιων κοινοτικών οργάνων, δεν αφορούν προς το παρόν καμία αφρικανική χώρα.

4. Όσον αφορά τα αίτια της φυγής ή της μετανάστευσης από ορισμένες αφρικανικές χώρες, παραπέμπουμε στο σχέδιο δράσης για το Μαρόκο, το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 11 Μαΐου 1999. Το εν λόγω σχέδιο δράσης αποτελεί μέρος μιας ομάδας πέντε σχεδίων δράσης, κάθε ένα από τα οποία καθορίζει μια συνολική και συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά την κατάσταση μιας σημαντικής χώρας καταγωγής ή διέλευσης των ατόμων που ζητούν άσυλο και των μεταναστών. Για κάθε επιλεγόμενη χώρα, το σχέδιο δράσης παρουσιάζει ένα συνεκτικό και ισορροπημένο συνδυασμό των διάφορων δυνατοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των εξωτερικών υποθέσεων, της ανάπτυξης, της ανθρωπιστικής και οικονομικής βοήθειας.

5. Στο σχέδιο δράσης για το Μαρόκο, η χώρα αυτή θεωρήθηκε και ως χώρα προέλευσης και ως χώρα διέλευσης για οικονομικούς μετανάστες που έχουν προορισμό τις ευρωπαϊκές χώρες. Τα μέτρα που συνιστώνται σε αυτό το σχέδιο δράσης περιλαμβάνουν ειδικότερα τα ακόλουθα: ανάπτυξη των υφιστάμενων διαύλων για τη βελτίωση της συλλογής σχετικών στοιχείων, διάδοση ορθών στοιχείων σχετικά με τη μετανάστευση, ανάπτυξη στρατηγικών για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης, προώθηση μέτρων για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισδοχής. Προώθηση της άμεσης ξένης επένδυσης, επαγγελματική εκπαίδευση και αυτοαπασχόληση και επιχειρήσεις μικρής κλίμακας. Διευκόλυνση της εκούσιας επιστροφής και ενσωμάτωσης, ενσωμάτωση στην κοινωνία των Μαροκινών που διαμένουν νομίμως στις χώρες της ΕΕ.

6. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Μαΐου 1999, έκρινε ως χρήσιμη συμβολή τα πρώτα σχέδια δράσης που κατάρτισε το Συμβούλιο και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υποβάλουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή τους στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Δεκέμβριο του 2000.

(2000/C 170 E/105)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1746/99

υποβολή: Winfried Menrad (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(1 Οκτωβρίου 1999)

Θέμα: Νόθευση του ανταγωνισμού με την επιδότηση από την ΕΕ επιχειρήσεων στην Ιταλία

Πολλές επιχειρήσεις από την επαρχία Tauber (Βάδη-Βυρτεμβέργη) και η εταιρεία ΙΗΚ Heilbronn μου διαμαρτυρήθηκαν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χορηγεί επιδοτήσεις στο πλαίσιο του προγράμματος ενίσχυσης της συμμετοχής σε εκδόσεις — «Promotion-Action» — στην περιοχή της Ουμβρίας, πιστώσεις που διατίθενται για τη συγχρηματοδότηση από τις τοπικές ή περιφερειακές αρχές. Η συγχρηματοδότηση γίνεται στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος το οποίο υποβλήθηκε στην Επιτροπή από την περιφέρεια. Διατίθεται από τη Γενική Διεύθυνση XVI (ή από την ΓΔ V). Με τα χρήματα αυτά δεν καλύπτονται για την έκθεση μουσικών οργάνων «Regugia Classico» στην Perugia μόνο οι δαπάνες κατασκευής του περιπτέρου και συμμετοχής στην έκθεση, αλλά και έξοδα ταξιδιού και διαμονής επισκεπτών της έκθεσης (μεταξύ άλλων αεροπορικά εισιτήρια και ξενοδοχεία, διατροφή, παράλληλο πρόγραμμα τουριστικών περιηγήσεων).

Ερωτώ, για το λόγο αυτό, την Επιτροπή:

1. Ευσταθούν αυτές οι πληροφορίες;
2. Συμμερίζεται, εν προκειμένω, η Επιτροπή την άποψη ότι οι προαναφερθείσες επιχειρήσεις απολαύουν απαράδεκτων προνομίων από άποψη ανταγωνισμού σε σχέση π.χ. με γερμανικές επιχειρήσεις;